

Piyano Sonatı No.7, Re Majör Op.10 No.3

* Presto * Largo e mesto * Menuetto. Allegro * Rondo. Allegro

Beethoven'in 1795-1798 yılları arasında yazdığı Op. 10 Sonatlar 1798'de Viyana'da basılmış ve hepsi de, evine sık sık gittiği Kontes von Browne'ye ithaf edilmiştir.

Piyano için sonat, bir orkestra gibi geniş bir ses yoğunluğunu kapsar; virtüöz gelişmeleri yoktur; gerçek yorumun güçlüğü adeta gizlenmiştir. Bu nedenle de piyanistlerin çoğu bu sonatı çalmaktan kaçınır. Beethoven aslında bu sonatları dinleyicilere beğendirmek için yazmıştır. Op.10 No.1 ve No.2 Sonatlar'ın üç bölümlü olmasına karşın, Re Majör 3. Sonat dört bölümlüdür. Sonatların kuruluşunda bölümlerin birbirleriyle olan uyumunu göz önünde tutan Beethoven, uyumsuz olduğunu saptadığı bölümleri dramatik yapıyı ve dengeyi bozmamak için çoğu kez sonattan çıkarmış ve ayrı bir parça olarak bastırmıştır.

4/4'lük ölçüde ve Re Majör tondaki 1.bölüo çok hızlı (Presto) tempoda, parlak bir şekilde zıt tema ve gelişmelerle sunulur. Ana tema dört mezür süren oktavlı bir masajdan oluşur. Buna altı mezürden kurulu ve ilginç armonik yapısı olan karşı bir motif yanıt verir. Bölümün ikinci teması şarkı tarzında duyulan güzel bir melodidir...

2. bölüm 6/8'lik ölçüde ve Re Minör tonda, ağır ve kederli (Largo e mesto) tempoda, ölçülü adımlarla

girer. Tema, karanlık bas akorlarla belirlenir. Beethoven arkadaşı Schindler'e bu bölümde "Bir melankoliğin ruhsal durumunu canlandırmak istediğini" anlatmıştır. Bu konuda Goethe'nin Egmont adlı eserini okuduktan sonra yazılan sonatın, Klaerchen'in ölümünü yansıttığı da söylenir. Bu Largo bölüm Beethoven'in bıraktığı en karanlık sayfalarındandır...

3/4'lük ölçüde ve Re Majör tondaki 3. Bölüm, neşeli Menuet (Menuetto-Allegro) temposundaki, canlı, sade ve sevimli dans, ikinci bölümün yarıttığı karanlık izlenimi silmek ister gibidir. Bölümün Sol Majör tondaki trio bölümü ise şakacı bir havadadır...

4/4'lük ölçüdeki 4. Bölüm Rondo (Rondo-allegro) çabuk tempoda, doğaçtan çalarmış gibi hafif ve serbest havada gelişmesine karşın klasik rondo formuna (A-B-A-C-A-B-A-Coda) kesinlikle uyar. Hiç yoktan olurmuş duygusunu veren ve suslarla kesilen üç tane sekizlik notadan (Fa#, Sol, Si) kurulu temanın dinamik bir yapısı vardır ve tema her sefer yeniden duyulduğunda başka bir karakter kazanır.

(süre 24').

<http://www.youtube.com/watch?v=y0Jsslp-U1Y>